

ЗА ВІРУ ЄВАНГЕЛЬСЬКУ

Що ви стоїте в одному дусі
й однодушно змагаєтесь
за віру євангельську.
Филип. 1:27

№ 2 (284), лютий-березень 2026

ЧИТАЙТЕ
У НОМЕРІ:

Що говорить Біблія про
кінець світу?

стор. 2

Великдень у палаті № 4

стор. 4

Камінь біля порога

стор. 5

Збережи свій розум

стор. 6

Сенс страждань крізь
призму Голгофи

стор. 6

Йосип із Ариматеї

стор. 7

Справжнє значення Пасхи Не просто яйця та паски, а перемога над смертю

Уявіть на мить: ви прокидаєтесь у Великодню неділю. У домі пахне свіжою паскою, на столі барвисті писанки, родина збирається за столом. Усе так звично, так тепло, так по-українськи... Але раптом хтось тихо запитує: «А чому саме сьогодні ми радіємо? Чому не просто весна, не просто свято, а саме Воскресіння?»

Більшість з нас ніколи серйозно не ставила цього питання. Яйця, паски, «Христос воскрес!» — це традиція, це наша культура, це те, що робимо щороку. Але що, якщо за всіма цими звичними речами стоїть щось набагато більше? Щось, що може змінити не лише один день у році, а все ваше життя?

Мова не про те, щоб когось переконати чи засудити. Пропонуємо подивитися на Пасху іншими очима. Очима, які бачать не лише паску на столі, а перемогу над смертю.

Коли ми говоримо «Христос воскрес!», більшість людей уявляє собі церковний дзвін, освячений кошук і родинний стіл. Але Новий Завіт, з якого походить саме це привітання, розповідає історію, яка виходить далеко за межі звичаїв.

Закінчення на стор. 6

Історичні докази Воскресіння: факти, які здивують скептиків

Багато хто думає: «Воскресіння — це казка для віруючих. Історично це довести неможливо». Але сучасні історики, включно з тими, хто не є християнами, кажуть зовсім інше. Вони вивчають джерела так само ретельно, як вивчають життя Цезаря чи Олександра Македонського. І виявляється: є низка фактів, які майже всі серйозні дослідники (навіть скептики й атеїсти) визнають історично достовірними.

Американський історик Гері Габермас протягом десятиліть аналізував тисячі наукових праць про Воскресіння. Він виокремив так звані «мінімальні факти» — речі, з якими згодні 90–95% фахівців з Нового Завіту, незалежно від їхніх переконань. Ось ключові з них.

Факт 1: Ісус помер на хресті. Це найменш спірне. Навіть скептик Барт Ерман (відомий атеїст і критик Біблії) пише: «Ісус був розп'ятий римлянами — це один з найбільш достовірних фактів стародавньої історії». Про це згадують не лише Євангелія, а й римські історики (Тацит, Йосиф Флавій). Римська страта була жорстокою і ефективною — вижити неможливо. Жоден серйозний історик не сумнівається: Ісус справді помер.

Факт 2: Гробниця була знайдена порожньою. Жінки прийшли до гробу в неділю вранці — і тіла не було. Це повідомлення з'являється вже в найдавніших текстах (наприклад, у 1 Кор 15, написаному близько 55 р. н.е., тобто за 20–25 років після події). Чому це вважають достовірним?

- Жінки були першими свідками — у той час свідчення жінки в суді майже не мали ваги. Якби історію вигадували, то точно не робили б жінок головними свідками.
- Навіть вороги християн не заперечували порожньої гробниці — вони казали: «Учні вкрали тіло» (Мт 28:11–15). Це непряме визнання: гроб порожній, факт.
- Багато сучасних істориків (включно з тими, хто не вірить у Воскресіння) визнають: гробниця справді була порожньою. Як пояснити інакше?

Факт 3: Учні пережили зустрічі з Ісусом, яких вважали реальними. Після смерті Ісуса учні були налякані й розчаровані. А через кілька днів вони раптом стали проповідувати з величезною впевненістю. Павло пише: Ісус з'явився Петру, потім дванадцятьом, потім понад 500 людям одночасно, потім Якову (який раніше не вірив), потім йому самому (1 Кор 15:3–8). Ці зустрічі були не «духовними видіннями» — люди їли з Ним, торкалися, розмовляли. І це змінило їх назавжди.

Факт 4: Учні радикально змінилися — і були готові померти. З переляканих втікачів вони стали сміливими проповідниками. Більшість з них загинули мученицькою смертю за віру в те, що бачили Воскреслого. Люди не помирають за те, що знають як брехню. Вони могли б сказати: «Ми вигадали» — і врятувати життя. Але ніхто не відступив.

Факт 5: Навіть противники християнства на вернулися. Брат Ісуса Яків спочатку не вірив у Нього (Ів 7:5). Потім став лідером церкви в Єрусалимі й помер мучеником. Павло — колишній гонитель християн — раптом стає їхнім найбільшим апостолом після зустрічі з Воскреслим.

Ці факти важко пояснити без чогось надзвичайного.

- Теорія «учні вкрали тіло»? Але тоді чому вони самі помирали за це?
- Теорія «всі галюцинували»? Групові галюцинації не бувають, та ще й у 500 людей одночасно.
- Теорія «Ісус не помер, а зомлів»? Римські солдати перевіряли смерть списом — і не помилялися.

Найпростіше пояснення, яке охоплює всі факти, — те, що учні говорили правду: Ісус справді воскрес.

Це не «доказ» у математичному сенсі — історія не математика. Але це сильні історичні підстави, які змусили багатьох скептиків (як-от колишній атеїст Лі Стробел чи історик Н.Т. Райт) сказати: «Це найкраще пояснення фактів».

Можливо, цього Великодня ви теж поставите собі питання: «А якщо це правда? Якщо Ісус справді переміг смерть — що це означає для мене?»

Історія не вимагає сліпої віри. Вона запрошує дослідити. І багато хто, хто дослідив, знайшов не просто факти — а живого Бога.

УЯВІТЬ: ви прокидаєтесь посеред ночі від сирени. Телефон розривається від повідомлень: «Це воно? Почалося?». Світові лідери мовчать, небо дивне, а в голові крутиться одна думка — а що, якщо це справді Він?

Мільйони людей протягом двох тисяч років задавали собі це питання.

У 1945-му році, коли над Хіросімою спалахнуло сонце яскравіше за тисячу сонць, люди подумали: «Це кінець». У 2020-му, під час пандемії, багато хто знову шепотів: «Може, вже?».

Але Біблія каже: справжній Кінець буде зовсім іншим. Не випадковим, не хаотичним, а спланованим до найдрібніших деталей. І головна дійова особа — не ядерна бомба і не вірус, а Ісус Христос, який повернеться так, як обіцяв.

Що саме станеться, коли Ісус повернеться? Хто воскресне першим? Як виглядатиме останній суд?

Давайте відкриємо Новий Завіт і подивимося на ці події...

Есхатологія — вчення про останні часи — є центральною темою Нового Завіту. Ісус Христос, апостоли та книга Об'явлення детально описують події, пов'язані з кінцем світу, поверненням Христа, воскресінням мертвих і остаточним судом. Ці описи не

Що говорить Біблія про кінець світу?

завжди подаються в строгій хронологічній послідовності, оскільки Новий Завіт часто використовує символічний, пророчий стиль. Однак, ана-

лізуючи ключові тексти, можна скласти загальну хронологію подій.

Важливо зазначити, що інтерпретації цих подій варію-

ються серед християнських конфесій (наприклад, преміленіалізм, постміленіалізм чи амелініалізм), але ми зосередимося на прямому ана-

лізі текстів, уникаючи докринальних упереджень. Хронологія базується на логічній послідовності, описаній у Писанні: спочатку при-

хід Христа, потім воскресіння, і нарешті суд.

ДРУГИЙ ПРИХІД ХРИСТА

Новий Завіт неодноразово наголошує на поверненні Ісуса Христа як на видимій, славній події, яка ознаменує завершення теперішнього віку. Це не таємне повернення, а публічний акт, подібний до блискавки, що освітлює небо.

У Синоптичних Євангеліях (Матвія, Марка, Луки) Ісус описує свій прихід у контексті «Оливної проповіді» — пророцтва про кінець часів. У Матвія 24:27–31 читаємо: «Бо як блискавка виходить із сходу й з'являється аж до заходу, так буде і прихід Сина Людського... І побачать вони Сина Людського, що йтиме на хмарах небесних із великою потугою й славою. І пошле Він Своїх Ангелів з глосним сурмовим гуком, і зберуть Його вибраних від чотирьох вітрів, від краю небес аж до краю їхнього». Тут прихід асоціюється з космічними знаками (сонце потем-

◆ Новини

14.12.2025 в церкві села Хорупань відбулося рукопокладання на дияконське служіння Козака Назара Євгеновича. Священнодію звершували старший пресвітер району Вадим Поліщук та інші пастори.

В церкві с. Бродець на дияконське служіння був рукопокладений Хомич Юрій Андрійович. Священнодію звершували заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Степан Килюшик, старший пресвітер району Василь Хомич та інші служителі.

В Голишові рукопоклали на пастирське служіння Губича Дениса, на дияконське — Піддубного Сергія і Михайлу Веніаміна. Священнодію звершували єпископ Олександр Коток, заступник Петро Музичук та інші служителі.

Цього ж дня відбулося урочисте зібрання в церкві с. Довговоля. Більше шести десятків молодих братів та сестер завершили курси вчителів Недільних шкіл. Вручав сертифікати ректор РДСА Олександр Трофімчук. Старший пресвітер району Сергій Секан закликав церкву благословити молодь. Пресвітери з помісних церков привітали випускників;

16.12.2025 На базі офісу Рівненського обласного об'єднання УЦХВЕ відбулося навчання з оволодіння практичними навичками української жестової мови. Випуск для 55 працівників поліції та ДСНС провели в церкві «Божого Спасіння», де було вручено відповідні сертифікати. Організаторами заходу були відповідальний в Рівненській області за дане служіння Віталій Скаржинець, а також громадська благодійна організація «Жест допомоги», при сприянні УЦХВЕ Рівненщини. На врученні були присутні керівники даних установ.

В церкві с. Масевичі на дияконське служіння був обраний Сергій Кібукевич. Були присутні старший пресвітер району Лесковець Михайло Леонтович, члени районної ради Дежнюк Олександр Федорович і Огієвич Андрій Іванович;

20.12.2025 в церкві «Відродження» селища Володимирець завершилися курси для проповідників. По завершенню курсів 36 братів отримали сертифікати від РДСА. На врученні були присутні Академічний Декан РДСА Мельник Роман, заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Килюшик Степан, ст.пресвітер району Секан Сергій, пастор-вчитель Гроц Олександр;

21.12.2025 в церкві «Молодіжна» рукопоклали на дияконське служіння Стецяка Анатолія, Семенюка Олександра, Осійчука Назара, Кравця Ярослава та Герасимчука Олексан-

дра. Священнодію звершували єпископ Олександр Коток, заступник Петро Музичук.

Відкриття Дому молитви в с. Половлі, що на Володимиреччині зібрало чимало гостей, служителів, представників влади. В святковому зібранні взяли участь перший заступник єпископа УЦХВЕ Олександр Чернюшок, заступник Степан Килюшик, старший пресвітер району Сергій Секан та служителі навколишніх церков. А також народний депутат України Віктор Мялик.

Відкриття Дому молитви після капітальної реконструкції відбулося в с. Перетони. Також відзначили ювілей 90 років та День подяки. В урочистому зібранні взяли участь старший єпископ УЦХВЕ Анатолій Козачок, заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Олександр Кузьмич та чимало інших служителів, пасторів, представників влади;

27.12.2025 в церкві с. Млинок на пресвітерське служіння був рукопокладений Калюта Богуслав Лазарович, а на дияконське Бліщук Віктор Вікторович, Куцик Юрій Петрович, Калюта Петро Миколайович та Ошурко Леонід Леонідович. Оголосили почесним пресвітером Блищика Михайла Миколайовича, а почесним дияконом Блищика Петра Миколайовича. Священнодію звершували єпископ Олександр Коток, заступник Степан Килюшик, старший пресвітер району Василь Козяк та інші.

В церкві с.Поляна Сарненського району на дияконське служіння було рукопокладено Конька Павла Лук'яновича та Конька Петра Юхимовича. Священнодію звершували заступник єпископа УЦХВЕ Рівненщини Олександр Кузьмич, старший пресвітер району Михайло Маковецький, пресвітери сусідніх церков;

22.12.2025 в церкві ХВЕ с. Новомиськ відбулося рукопокладання на пресвітерське служіння Хабатюк Андрія Миколайовича. Священнодію звершували єпископ Олександр Коток, заступник Микола Свірчук, районний Василь Кондратюк та інші служителі церков.

В церкві ХВЕ с.Новомиськ обрали на дияконське служіння Андрія Приходько і Огієвич Олександр. В зібранні взяли участь єпископ Олександр Коток, заступник Микола Свірчук, районний Василь Кондратюк, пресвітер церкви Андрій Хабатюк.

В церкві с. Грицьки, що на Дубровиччині, на дияконське служіння був рукопокладений Сергійчук Роман Сергійович. Священнодію звершували заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Степан Килюшик, стар-

ший пресвітер району Василь Хомич та інші.

В церкві «Добрий самарянин» м. Рівне обрали пресвітера — Семенюка Володимира, і двох дияконів: Прохора Віктора і Шкрєб'я Василя. Також благословили на служіння благовісника Боришкевича Віталія. В зібранні взяли участь заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Петро Музичук, старший пресвітер району В'ячеслав Марчук;

06.01.2026 в церкві с. Переброди, що на Дубровиччині, на дияконське служіння були обрані Вибори дияконів с Переброди Йосип Жовклий, Василь Петровець та Руслан Жовклий. В зібранні взяли участь заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Степан Килюшик, старший пресвітер району Василь Хомич та інші;

10.01.2026 10 січня на базі церкви «Святої Трійці» відбулася Річна звітно-виборча конференція Рівненського Обласного Об'єднання УЦХВЕ, на якій зареєструвалися 280 делегатів. Серед гостей були старший єпископ УЦХВЕ **Анатолій Козачок**, єпископ **Михайло Блищук**, старший пресвітер УЦХВЕ Житомирщини **Іван Фещенко**, відповідальний за відділ благовістя **Володимир Бобик**, ректор КБІ **Ігор Скрипніченко**.

Котка Олександра Адамовича переобрали на третій термін старшого пресвітера Об'єднання, першим заступником обрали знову Олександра Григоровича Чернюшка (також його рукопоклали в сан єпископа). Скарбником обрали Фінчука Олександра Адамовича, а головою ревізійної комісії вкотре Віталія Васильовича Зозулю;

11.01.2026 в церкві с. Угільці на дияконське служіння рукопоклали Повара Юрія і Волощука Анатолія. Священнодію звершували заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Петро Музичук, старший пресвітер району Петро Шпак.

В церкві м. Здолбунів на дияконське служіння були обрані Володимир Кібукевич, Руслан Кватерчук та Рувим Блищик. В зібранні взяли участь заступник єпископа Микола Свірчук, ст.пресвітер району Василь Кондратюк;

17.01.2026 у селі Старе Село відбулася молодіжна районна конференція, яку розпочав завідувач управління молоді Віктор Давидюк. Керівник Департаменту молодіжного служіння УЦХВЕ Василь Черняк говорив на тему: «Служіння +». Також взяв участь старший єпископ УЦХВЕ Анатолій Козачок, проповідуючи на тему: «Служіння як стиль життя». Учасники мали панельну дискусію. Молодіжний хор та група братів з місцевої церкви служили спі-

вом. Завершальне слово мав заступник єпископа УЦХВЕ в Рівненській обл. Олександр Кузьмич;

18.01.2026 відбулася регіональна конференція, на якій регіональним служителем обрали Степана Килюшика. Він продовжуватиме опінуватися церквами колишніх Володимирецького, Зарічненського та Дубровицького районів;

19.01.2026 в церкві «Переображення» м.Сарни відбулася звітно-виборча конференція служителів УЦХВЕ Північно-Східного регіону Рівненщини (колишній Сарненський, Рокитнівський і Березнівський райони). Заступником старшого пресвітера по регіону на наступний термін обрано Олександра Кузьмича.

В цей день також відбулася виборча конференція служителів УЦХВЕ Рокитнівщини, на якій старшим пресвітером на наступний термін було обрано Михайла Лесковця.

В домі молитви церкви с. Бичаль, Костопільського рну, відбулася районна сестринська зустріч. Понад 150 сестер з'їхалися, щоб разом послідуватися, помолитися, подякувати Богові. В зустрічі взяла участь керівник департаменту жіночого служіння УЦХВЕ Людмила Бендус, яка нагадала присутнім, що «надія не засоромить, бо любов Божа вилася в наші серця Святим Духом, даним нам» (Римлян 5;5);

20.01.2026 у церкві «Христа Спасителя» м.Костопіль відбулася сімейна зустріч для середнього та старшого віку братів та сестер. Словом настанови та свідченнями з власного життя ділилася сім'я — Бричка Володимир Дмитрович та його дружина Надія Семенівна, на тему «Атмосфера або клімат у сім'ї». Присутні разом дякували Богові, навчалися та роздумували над актуальними питаннями;

22.01.2026 на конференції служителів Дубровиччини старшим пресвітером району був обраний Руднік Вячеслав Олександрович, пастор церкви с. Осова. Василь Хомичу подякували за служіння, яке він вірно завершував впродовж багатьох років.

Також відбулася виборча конференція служителів УЦХВЕ Сарненщини, на якій старшим пресвітером було обрано Кусовця Анатолія Леонідовича, пастора церкви с.Висове. Також присутні на конференції служителі щиро подякували Михайлу Івановичу Маковецькому за багаторічне жертвоне і посвячене служіння;

24.01.2026 в церкві с. Глинськ відбулася виборча конференція служителів УЦХВЕ Пів-

ніє, зірки падають), звуком труби та збиранням вибраних.

Подібно в Марка 13:26–27 і Луки 21:25–28: акцент на видимості події для всіх народів. Апостол Павло в 1 Солунян 4:16–17 додає деталі: «Сам бо Господь із наказом при голосі Архангола та при Божій сурмі зійде з неба, і перше воскреснуть умерлі в Христі. Потім ми, що живемо й залишилися, будемо схоплені разом із ними на хмарах на зустріч Господеві на небо, і так завжди будемо з Господом».

Книга Об'явлення (19:11–16) змальовує Христа як воїна на білому коні, що повертається, щоб перемогти зло: «І побачив я небо відкритим. І ось білий німб, а Той, Хто на ньому сидів, зветься Вірний і Правдивий... Ім'я в Нього написано: Цар над царями, і Господь над панами». Цей прихід передуватиме битві з силами зла, як описано в Об'явленні 19–20.

Другий прихід є ініціальною подією, що запускає есхатологічний ланцюг. Він несподіваний (Мт. 24:44: «Тому й ви будьте готові, бо прийде Син Людський тієї години, як ви не думаете»), але супроводжується знаками, як війни, голод, землетруси (Матвій 24:6–8).

ВОСКРЕСІННЯ МЕРТВИХ

Після приходу Христа настає воскресіння — підняття мерт-

вих до життя. Новий Завіт розрізняє воскресіння праведних і неправедних, хоча точна послідовність може варіюватися залежно від інтерпретації.

Ісус у Івана 5:28–29 стверджує: «Не дивуйтесь цьому, бо надходить година, коли всі, хто в гробах, Його голос почують, і повиходять, хто добро чинив, на воскресіння життя, хто ж зло чинив, на воскресіння Суду». Мова тут про загальне воскресіння, розділене за моральними критеріями.

Апостол Павло деталізує в: «А тепер Христос воскрес із мертвих, первісток померлих... Бо як смертю в Адамі всі вмирають, так само в Христі всі оживуть. Але кожний у своєму порядку: первісток Христос, потім ті, що Христові, під час Його приходу» (1 Кор. 15:20–26, 51–52). Тут воскресіння пов'язане з приходом Христа, і воно відбувається «у мить ока, при останній сурмі». Павло підкреслює трансформацію тіл: смертні стануть безсмертними, тілні — нетілними.

У 1 Солунян 4:16, як згадувалося, воскресіння мертвих у Христі передуватиме підхопленню живих віруючих. Об'явлення 20:4–6 описує «перше воскресіння» для мучеників і праведних, які царюватимуть з Христом тисячу років: «Блаженний і святий, хто має частку в першому воскресінні! Над ним

друга смерть не матиме влади... Це перше воскресіння». Потім, після тисячоліття, відбувається друге воскресіння для решти мертвих (Об'явлення 20:12–13).

ОСТАННІЙ СУД

Кульмінацією есхатологічних подій є Останній суд, де Бог судитиме всіх людей за їхніми ділами. Це універсальний акт справедливості.

Ісус у Матвія 25:31–46 описує суд як розділення «овець» (праведних) і «козлів» (неправедних): «Коли ж прийде Син Людський у славі Своєї, і всі Анголи з Ним, тоді Він засяде на престоли слави Своєї. І зберуться перед Ним усі народи, і Він відлучить одного від одного їх, як відлучає вівчар овець від козлів». Критерієм є діла милосердя, що відображають істинну, живу віру. Праведні успадкують Царство, а неправедні — вічне покарання.

Павло в 2 Коринтян 5:10 стверджує: «Бо мусимо всі ми з'явитися перед судовим престолом Христовим, щоб кожен прийняв згідно з тим, що в тілі робив він, — чи добре, чи лихе». А в Римлян 14:10–12: «Бо всі станемо перед судовим престолом Божим».

Найдетальніший опис — в Об'явленні 20:11–15: «І побачив я престола великого білого, і Того, Хто на ньому сидить...

І побачив я мертвих, малих і великих, що стояли перед престолом. І розгорнулися книги, то розгорнулася інша книга, то книга життя. І суджено мертвих, як написано в книгах, за їхні діла... І коли не знайшовся хто записаний у книзі життя, то кинений був у озеро огняне». Це «Великий Білий Престол» суд, після якого настає нова земля і небо (Об'явлення 21:1).

Хронологічно, суд слідує за воскресінням і тисячолітнім царством (якщо інтерпретувати буквально), забезпечуючи фінальну розплату.

Аналіз Нового Завіту показує послідовну хронологію: Другий прихід Христа як раптова, славна подія; воскресіння мертвих у два етапи, з трансформацією тіл; і Останній суд, де діла та віра визначають вічну долю. Ці тексти подаються як попередження про неминучість кінця (2 Петра 3:10: «День же Господній прибуде, як злодій вночі»), так і як надія на спасіння (Об'явлення 21:3–4: «І витре Бог сльозу всяку з їхніх очей, і не буде вже смерті»).

Хоча деталі можуть бути символічними, основне послання Нового Завіту — заклик до готовності та віри в Христа. Ісус повернеться. Мертві воскреснуть. Суд буде. І кожне життя отримає остаточну справедливу оцінку.

Затвердили новий склад обласної ради та представили нових керівників відділів — результати роботи першої обласної ради нової каденції

20 лютого в офісі Рівненського обласного об'єднання УЦХВЕ відбулася обласна рада. Це перша, організаційна та установча зустріч, де розглядалися важливі організаційні питання, затвердження нового складу, бюджету, функціонування відділів.

Нагадаємо, що очолює правління єпископ Олександр Адамович Коток, а його першим заступником продовжує бути, тепер уже також єпископ, Олександр Григорович Чернюшок. Сюди ж входять четверо регіональних заступників: Кілюшик Степан Володимирович (північно-західний регіон), Кузьмич Олександр Миколайович (північно-східний), Свірчук Микола Миколайович (південний регіон) та Музичук Петро Васильович (центрального регіону). Фінчук Олександр Адамович є скарбником.

Під час обласної ради представили нових відповідальних за відділи:

- Славинський Олександр Анатолійович — відповідальний за сімейне служіння (Кривий Ірина відповідатиме за сестринське служіння, підвідділ сімейного);
- Лещик Анатолій Сергійович — відповідальний за соціальне служіння. Тепер до цього відділу входить служіння вдовам, душеопікунства, капеланське, тюремне, реабілітаційні центри і центри милосердя;
- Полищак Леонід Петрович — відповідальний за місіонерський відділ;
- Сніжко Олександр Петрович — відповідальний за відділ освіти;
- Бузян Михайло Михайлович — відділ дитячого підліткового служіння (тепер цей відділ включає дитяче, підліткове і табірне служіння).

Усі інші продовжують відповідати за раніше доручені їм відділи. А саме Ростислав Боршкевич за благовістя, Віктор Давидюк за молодіжне, Андрій Ткач за добродійність (підприємців), Олександр Геніш за медіа, Оксана Рощук за недільні школи (дитячий підвідділ), Сергій Кібукевич за капеланське (підвідділ соціального), а Дмитро Семешук за тюремне (підвідділ соціального). Зозуля Віталій Васильович є головою ревізійної комісії.

Також були представлені нові члени обласної ради, старші пресвітери районів: Куськовець Анатолій Леонідович (Сарненський р-н), Вакуліч Микола Миколайович (Зарічненський), Руднік В'ячеслав Олександрович (Дубровицький), Мельник Роман Сергійович (Гошанський), Бабак Віталій Іванович (Костопільський) та Демчук Роман Дмитрович (Радивилівський).

Усі інші районні служителі продовжують залишатися членами обл. ради:

- Бойчук Анатолій Федорович (Березнівський);
- Секан Сергій Степанович (Володимирецький);
- Савченко Вадим Вікторович (Дубенський);
- Глабець Василь Миколайович (Демидівський);
- Кондратюк Василь Степанович (Здолбунівський);
- Цинко Пало Миколайович (Острозький);
- Марчук В'ячеслав Леонідович (Рівненський);
- Полищак Вадим Миколайович (Млинівський);
- Лесковець Михайло Леонідович (Рокитнівський).

До складу обласної ради також входять вищезгадані пастори, які відповідальні за відділи, а також пастори, помісні церкви яких налічують понад 500 членів. Серед таких:

- Мельник Павло Сергійович (церква «Святої Трійці» м. Рівне);
- Стецяк Андрій Іванович (церква «Молодіжна»);
- Ващишин Андрій Володимирович (церква «Благодать» м. Вараш);
- Кібиш Сергій Іванович (с. Кідри);
- Гамза Антон Максимович (с. Малі Цепцевичі);
- Славинський Анатолій Федорович (Костопіль);
- Капарчук Володимир Савелійович (с.мт. Володимирець);
- Осипчук Іван Федорович (с. Карпилівка);
- Пишняк Марко Миколайович (с. Старе Село);
- Опалько Володимир Миколайович (с. Вири);
- Карповець Петро Олександрович (с. Березове).

Загалом, до складу обласної ради увійшло 42 представники. В порівнянні з минулою каденцією правління практично без змін. Склад обласної ради дещо омолодився, включивши кількох молодих новообраних братів, районних служителів.

Кожний період має свої виклики, проблеми, переживання. За останні дві каденції ми побачили що таке панедія, війна, блекаути. З чим доведеться зустрітись новому складу — невідомо, знає Бог. Тому побажаємо їм мудрості, поміркованості, єдності. І, звісно, вірності — Божим принципам, служінню.

денно — Західного регіону. Заступником старшого пресвітера на наступний термін обраний Микола Свірчук.

Окрім того відбулася виборча конференція служителів УЦХВЕ Здолбунівщини, на якій старшим пресвітером на наступний термін обраний Василь Кондратюк.

Також відбулася виборча конференція служителів УЦХВЕ Демидівщини, на якій старшим пресвітером на наступний термін обраний Василь Глабець;

25.01.2026 відбулась конференція Центрального регіону, на якій заступником старшого пресвітера на наступний термін обрали Музичука Петра. Старшим пресвітером Рівненського регіону обрали Марчука В'ячеслава, старшим пресвітером Гошанського регіону обрали Мельника Романа. Шпак Петро здав свої повноваження;

27.01.2026 у церкві «Христа Спасителя» м.Костопіль відбулася виборча конференція Костопільського району, на якій здав служіння старшого пресвітера Каплюк Петро Іванович. Голосуванням обраний Бабак Віталій Іванович, а також два заступники — Славинський Олександр та Боршкевич Володимир;

28.01.2026 в Острозі відбулася виборча конференція, на якій старшим пресвітером Острозького району переобрано Павла Цинко;

29.01.2026 відбулася виборча конференція служителів Березнівщини, на якій старшим пресвітером на наступний термін переобрано Бойчука Анатолія;

30.01.2026 відбулася виборча конференція служителів Дубенського району, на якій старшим пресвітером на наступний термін переобрано Савченка Вадима;

31.01.2026 відбулася виборча конференція для служителів Зарічненського району. Старшим пресвітером району обраний Вакуліч Микола Миколайович. Василь Козяр здав служіння;

01.02.2026 відбулася виборча конференція для служителів Володимирецького району. Старшим пресвітером району переобраний Сергій Секан.

В церкві м.Сарни (вул.Грушева 3) старшим пастором було обрано Корнійчука Олександра Степановича, другим пастором Савчука Валерія Адамовича.

В приміщенні дому молитви церкви

«Христа Спасителя» м. Костопіль відбулося урочисте зібрання з нагоди вручення сертифікатів про закінчення навчання на курсах дитячих служителів. 21 студент, впродовж дев'яти тижнів, вивчали такі теми як біблійна географія, історія недільної школи, викладання головної істини, структура уроку в недільній школі, розвиток характеру для служіння, наочні посібники на уроках, важливість навчання та вікові особливості дітей;

12.02.2026 Група молодих людей, яких благословила і відпустила церква «Світанкова зоря», розпочали нову церкву «Еклезія» за адресою: Рівне, вул.Лабонського,14. Пресвітером обрали Іванюка Андрія, дияконом — Сухляка Олександра. Вибори провели заступник старшого пресвітера Петро Музичук та старший пресвітер району В'ячеслав Марчук;

15.02.2026 в церкві Вєфіль м.Острог, на служіння дияконів були рукопокладені Вознюк Артем та Свєрид Дмитро. Також було обрано ще одного пастора Кучернюка Анатолія;

В церкві с. Великий Жолудськ відбулося зібрання для вдів та вдовців. Словом наставлення та підбадьорення служили брати: старший пресвітер району Сергій Секан, відповідальні за соціальні відділи, в області Петро Балабак, в районі Михайло Калюта, та Михайло Турчин і пресвітери сусідніх церков. Після служіння присутніх пригостили обідом а також благословили продуктивними наборами;

18.02.2026 відбулася виборча конференція Радивилівського району, на якій старшим пресвітером обраний Роман Демчук;

22.02.2026 в церкві с.Ясногірка Сарненського району на дияконське служіння обрано Лехкобита Ростислава Лоєнідовича.

В церкві «Ковчег спасіння» в селищі Гоша рупокладено на дияконське служіння Андрія Бортника. В зібранні взяли участь заступник єпископа Петро Музичук, старший пресвітер району Роман Мельник та гурт «Християнин».

В церкві с. Голубне, що на Березнівщині на дияконське служіння рукопокладено Уляну Василю Вячеславовича. Священнодію звершували заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Олександр Кузьмич, старший пресвітер району Анатолій Бойчук та інші.

В церкві с. Городець на пресвітерське

служіння рукопокладено Басіка Михайла Миколайовича. Священнодію звершували заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Степан Кілюшик, старший пресвітер району Сергій Секан та пресвітери сусідніх церков.

В церкві с. Заболоття відбулося рукопокладання на пресвітерське служіння Матвійчука Олега Миколайовича. Священнодію звершували заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Кілюшик Степан, старший пресвітер району Секан Сергій, почесний пресвітер Каленик Петро. Також була звершена молитва благословіння за диякона Ярошика Богдана;

В церкві с. Молодаво відбулося рукопокладання на дияконське служіння Скаржинця Назара Васильовича. Служіння звершувати ст. пресвітер Дубенського району Савченко Вадим, пресвітер місцевої церкви Скаржинець Василь та пресвітери сусідніх церков;

24.02.2026 у церкві «Христа Спасителя» м. Костопіль відбувся вечір-спілкування для вдів, вдівців та одиноких братів і сестер. Мали час для роздумів над Вічним, отримали підбадьорення та натхнення, відчули підтримку;

06.03.2026 в офісі УЦХВЕ за участю правління відбулася установча зустріч керівників відділів;

08.03.2026 в церкві «Святої Трійці» обрали двох дияконів: Василюка Тараса і Шумського Микола. В зібранні взяв участь заступник старшого пресвітера УЦХВЕ Рівненщини Петро Музичук.

На Зарічненщині в церкві с. Новорічича на дияконське служіння були обрані Калюта Петро Олександрович та Мельник Степан Вікторович. В служінні взяв участь регіональний служитель Степан Кілюшик та старший пресвітер району Микола Вакуліч.

В церкві с.Любахи відбулося служіння для вдів та вдовців. Словом наставлення та підбадьорення служили брати: старший пресвітер району Сергій Секан, відповідальний за соціальний відділ в області Анатолій Лещик, відповідальний в районі Михайло Калюта, пресвітер Андрій Ващишин та місцеві служителі. Після служіння присутніх пригостили обідом, а також благословили продуктивними наборами

Як почати шлях до Бога:

Прості кроки на Пасху

Дозволь Богові увійти в твоє життя! 12 сходинок, якими варто йти!

- 1 Слухання Слова про Христа** ПРОБУДЖЕННЯ
Римлянам 10:17 — віра від слухання, а слухання через Слово Боже. Почути Євангеліє — перший крок.
- 2 Увірування** ВІДРОДЖЕННЯ
Визнання Ісуса Христа Господом і Спасителем. Івана 3:16 — хто вірує в Нього, не загине.
- 3 Покаяння** МЕТАНОЯ
Усвідомлення гріхів, розворот на 180°, зміна мислення. Дії 3:19 — «Покайтесь і наверніться, щоб згладилися ваші гріхи».
- 4 Відвідування церкви** УТВЕРДЖЕННЯ
Євреям 10:25 — не залишайте зібрання. Спільна молитва, навчання, прославлення, хлібопереломлення.
- 5 Спілкування зі святими** ЄДНІСТЬ
Ділитися досвідом, навчатися, підтримувати одне одного. 1 Івана 1:7 — спільність один з одним.
- 6 Зростання** УЧНІВСТВО
2 Петра 3:18 — зростаєте в благодаті та пізнанні. Систематичне читання Біблії, молитва.
- 7 Водне хрещення** ЗАПОВІДЬ
Заповідь Ісуса (Матвія 28:19). Символ смерті для гріха і воскресіння в нове життя.
- 8 Хрещення Святим Духом** ОБІТНИЦЯ
Дії 1:8 — приймете силу, коли Святий Дух зійде на вас. Обітниця Отця.
- 9 Пошук покликання**
Ефесянам 2:10 — створені в Христі Ісусі на добрі діла, які Бог приготував.
- 10 Дари Святого Духа** ПОДАРУНОК
1 Коринтян 12 — різні дари, але один Дух. Відкривай і розвивай для служіння.
- 11 Служіння** НАГОРОДА
Галатів 5:13 — любов'ю служити один одному. Бути руками Ісуса.
- 12 Очікування Христа** БЛАЖЕННА НАДІЯ
Тита 2:13 — чекаємо явлення слави великого Бога. Маралафа — прийди, Господи!

Спільнота святих

Ділитися словом

Спільна молитва

Вечера Господня

Підтримка

«Де двоє або троє зібрані в Моє ім'я — там Я серед них»

Покликання & служіння

Пророцтво

Допомога

Навчання

Євангелізм

Лідерство

«Кожному дається виявлення Духа на користь»
(1 Кор. 12:7)

Від грішника → до дитини Божої

«А тим, які прийняли Його, владу дало стати дітьми Божими» (Івана 1:12)

Побажання на Пасху: воскресни разом з Христом — для нового життя!

Христос Воскрес! Христос Воїстину воскрес!

Великдень у палаті №4

Олексій працював хірургом у великій міській лікарні. Його життя було розписане по хвиликах, а віра була схожа на старий годинник: надійна, але дещо звична. Проте цей рік став для нього «Великою п'ятницею». Спочатку важка хвороба забрала дружину, а потім прийшло вигорання, яке зробило його руки холодними, а серце — порожнім.

Напередодні Великодня він затримався на зміні. У коридорах пахло антисептиком і тривогою. В палаті №4 лежав старий чоловік, Михайло Іванович, від якого відмовилися родичі. Він згасав, і в його очах Олексій бачив те саме, що відчував у собі: розчарування.

— Навіщо ці свята, лікарю? — тихо запитав старий, коли Олексій зайшов перевірити показники. — Навіщо ці дзвони, якщо навколо стільки страждань? Якщо Бог воскрес, то чому ми тут вмираємо в самоті?

Олексій мовчав. Він міг би прочитувати катехізіс, але знав, що зараз слова — це лише мідь, що дзвенить. Він згадав двох учнів, які йшли в Еммаус після розп'яття Ісуса. Вони були розчаровані, вони думали, що все скінчено. Христос прийшов до них не з гучним громом, а як подорожній, щоб просто йти поруч.

Замість того, щоб піти додому, де на нього чекала порожня квартира і куплена в супермаркеті випічка, Олексій залишився. Він підсунув стілець до ліжка Михайла Івановича.

— Знаєте, — сказав лікар, знімаючи маску, — я теж сьогодні не відчуваю свята. Моя дружина померла пів року тому, і я теж питав «чому?». Але я зрозумів одне: Христос воскрес не для того, щоб ми не хворіли, а для того, щоб ми ніколи не були в цьому болі одні.

Він дістав з кишені невеличке Євангеліє і почав читати. Не повчальним тоном, а просто, як читають друзі. Проте, як Марія Магдалина плакала біля гробу, не впізнаючи Вчителя. Про те, як Тома вкладав пальці в рани.

Вони розмовляли кілька

годин. Олексій розповідав про свої сумніви, а старий — про своє життя. В якийсь момент важка завіса між ними впала. Олексій раптом відчув, що його власна пуста заповнюється. Він лікував не лише пацієнта, він лікував свою душу, віддаючи час і увагу тому, хто цього потребував.

Коли місто почало освітлюватися першими променями великоднього сонця, Михайло Іванович заснув з легкою усмішкою. Олексій вийшов на балкон лікарні. Здалеку долинав передзвон.

Він не бачив ангелів і не чув небесних голосів. Але він знав: Великдень відбувся. Він відбувся в ту мить, коли він вирішив не тікати від чужого горя. Бог був там, у палаті №4, у тихій розмові та в триманні за руку.

Камінь, що закриває серця

Андрій стояв біля вікна своєї квартири на десятому поверсі. Місто внизу готувалося до свята: люди несли папунки, поспішали, в повітрі відчувався той особливий передвеликодній неспокій. Але в душі Андрія панувала глуха, як зимова ніч, тиша.

Минуло три роки, відколи він перестав розмовляти з сином. Причина вже здавалася дрібною — якась політична суперечка, кинута в запалі «ти мені більше не син», захлопнуті двері. Але за ці роки дрібниця обросла шарами гордості, наче камінь — мохом. Андрій вважав себе правим. Він був «правильним» християнином: ходив до храму, знав напам'ять Символ віри, тримав піст.

Настала субота. Андрій відкрив Євангеліє, готуючись до богослужіння. Очі натрапили на слова про жінок, які йшли до гробу на світанку:

«І говорили між собою: хто відвалить нам камінь від дверей гробу?» (Мк. 16:3)

Він зупинився. Ці жінки йшли з миром, але шлях їм заступала величезна глибока брила, яку вони самі не могли зрушити.

«Хто відвалить камінь?» — лунало в голові Андрія. Він раптом зрозумів, що його власне життя — це цей гріб. Усередині все правильно, чисто, вимито постом, але вхід завалений каменем непростощення. І цей камінь такий важкий, що жодні молитви не здавалися щирими, дони він там лежить.

Андрій подивився на телефон. Номер сина був у списку заблокованих. Це був його «запечатаний гріб».

Гордість шепотіла: «Він має подзвонити першим. Він молодий, він винен». Але голос Євангелія відповідав: «Христос помер за нас, коли ми були ще грішниками». Господь не чекав, поки ми станемо ідеальними, Він зробив крок першим.

Пальці Андрія тремтіли. Він натиснув «розблокувати». Хотів написати коротке «Зі святом», але зрозумів, що це лише чергова ширма. Він набрав номер.

Після третього гудка почувся голос — трохи хрипкий, здивований:

— Тату? Це ти?

Андрій відчув, як у грудях щось боляче

тріснуло, наче той самий камінь нарешті розколовся.

— Максиме... Прости мені. Я був занадто гордим. Приїжджайте завтра. Ми чекаємо.

На тому кінці запала тиша, а потім — видих полегшення, який важив більше за тисячу слів:

— Ми приїдемо, тату. Обов'язково.

Тієї ночі в храмі Андрій вперше за довгий час не просто співав «Христос Воскрес», він відчував це кожною клітиною. Воскресіння — це не про те, що сталося дві тисячі років тому. Це про те, що відбувається зараз, коли любов перемагає правоту, а живі стосунки виявляються важливішими за власне «я».

Камінь був відвалений. Не людськими зусиллями, а Божою милістю, якій Андрій нарешті перестав чинити опір.

Я вже не той...
І сили вже не ті.
Й чомусь у небі менше сині.
Весна загрузла у сльоті,
Сльоті осінній...

Юначі мрії
плачуть кошелям:
Не всі вони сп'ялися на ноги...
Вже не радію до нестям
Новим дорогам...

Життя іде.
І все — по низхідній...
І шурхотить опале листя...
І дощ по вулиці брудній...
і ніч імліста...

Я вже не той...
І все ж таки —
ще той!
Це мрії стали просто зрілі.
А мій здоровлений герой
Іти ще в силах.

Я все ще той!
Я все-таки ще йду.
Ті ж самі зоряні польоти.
Учуся цілити в біді
у Дон-Кіхота.

Вже не дитя.
А втім... таки дитя.
Бо на життя дивлюсь, як вперше.
Радію ранкам до безтям,
З роси воскресши.

Літаю в снах.
А вдень — і вище хмар.
А ще — і досі! — в казку вірю.
І бачу, як старий ліхтар
летить у вирій.

Іду в поля,
розсіюю жалі.
І випасаю в небі зорі.
Збираю крики журавлів
в нічному просторі...

Стрічаю день.
Благословляю ніч.
Живу — у двох тисячоліттях.
Цей вік — як згусток протиріч
у антисвіті.

Життя іде.
Іде по висхідній,
ламає всі стереотипи.
І жне мої посіви мрій,
і сміх,
і схлипи...

Юрій ВАВРИНЮК

ДІТЯЧИЙ КУТОЧОК

Камінь біля порога

У невеликому містечку жив чоловік на ім'я Степан. Він був майстровитим, але мав важку вдачу — був гордим і часто ображався на сусідів. Найбільше він ворогував із Петром, який жив через паркан. Колись вони посперечалися за межу, і відтоді Степан навіть не вітався.

Настала Страсна п'ятниця. У церкві читали про те, як Ісус, висячи на хресті, молився за тих, хто Його катував: «Отче, прости їм, бо не знають, що роблять». Степан сидів на лаві, і ці слова кололи його в саме серце. Він згадав свій гнів на Петра. Але гордість шепотіла: «Він перший почав, нехай він і просить вибачення».

Суботнього вечора, коли люди готувалися до свята, налетіла сильна буря. Грім гримів так, ніби небо розколося. Раптом Степан почув гуркіт біля сусідського дому. Він виглянув у вікно: старе дерево

завувало слова про любов до ворогів. Він згадав, що Петро живе сам, він старий і не впорається з цим деревом до ранку.

Степан довго боровся із собою. Нарешті він взяв сокиру, пилку та ліхтар. Всю ніч, мокрий до ниточки, він розчищав завал. Він не стукав у двері, просто працював.

Коли сонце почало сходити, а над містом пролунало перше «Христос Воскрес!», робота була закінчена. Степан хотів піти непоміченим, але двері відчинилися. На порозі стояв Петро. Він бачив усе через розбите вікно.

— Степане... за що ти мені допоміг? Я ж стільки лиха тобі казав, — голос старого тремтів.

Степан підійшов, і вперше за багато років його серце було легким, ніби з нього звалився величезний камінь. — Сьогодні

на подвір'ї Петра не витримало і впало, перегородивши єдиний вихід з хати та розбивши вікно, через яке тепер заливав дощ.

Степан завмер. Перша думка була: «Так йому і треба, це кара Божа». Але в голові знову

Христос воскрес, Петре. Він прощає нас, грішних. Хто я такий, щоб тримати зло на брата?

Вони обійнялися. Це був справжній Великдень — не в тарілках, а в тому, що двоє людей воскресли для любові та миру.

Скарб старого чоботаря

У невеликому містечку жив чоботар на ім'я Лука. Він був віруючою людиною, але останнім часом його серце обтяжували думки про власну недосконалість. Наближався Великдень, і Лука дуже хотів принести Богу якийсь особливий дарунок, щось гідне Його величі.

«Що я маю? — думав він, оглядаючи свою майстерню. — Лише ста-

зодягли Мене» (Мт. 25:35-36).

Замість того, щоб пройти повз, Лука привів хлопчика до майстерні. Він не просто залатав старе взуття — він дістав ту саму найкращу шкіру і до пізньої ночі працював, шиючи міцні та теплі черевики. Коли робота була закінчена, він віддав їх дитині, а на залишок грошей купив хлопцеві хліба.

рі молотки, шило та шматки шкіри. Хіба це подарунок для Царя?»

За день до свята Лука пішов на ринок, щоб купити трохи їжі. На зворотному шляху він побачив хлопчика-сироту, який сидів біля огорожі. Ноги дитини були посилені від холодної весняної землі, бо його взуття розвалилося вщент.

Лука зупинився. В його кишені були останні гроші, які він відклав на святкову вечерю. Більше того, у майстерні в нього лежав відріз чудової м'якої шкіри, з якої він мріяв пошити туфлі для себе, щоб піти в них на святкове богослужіння.

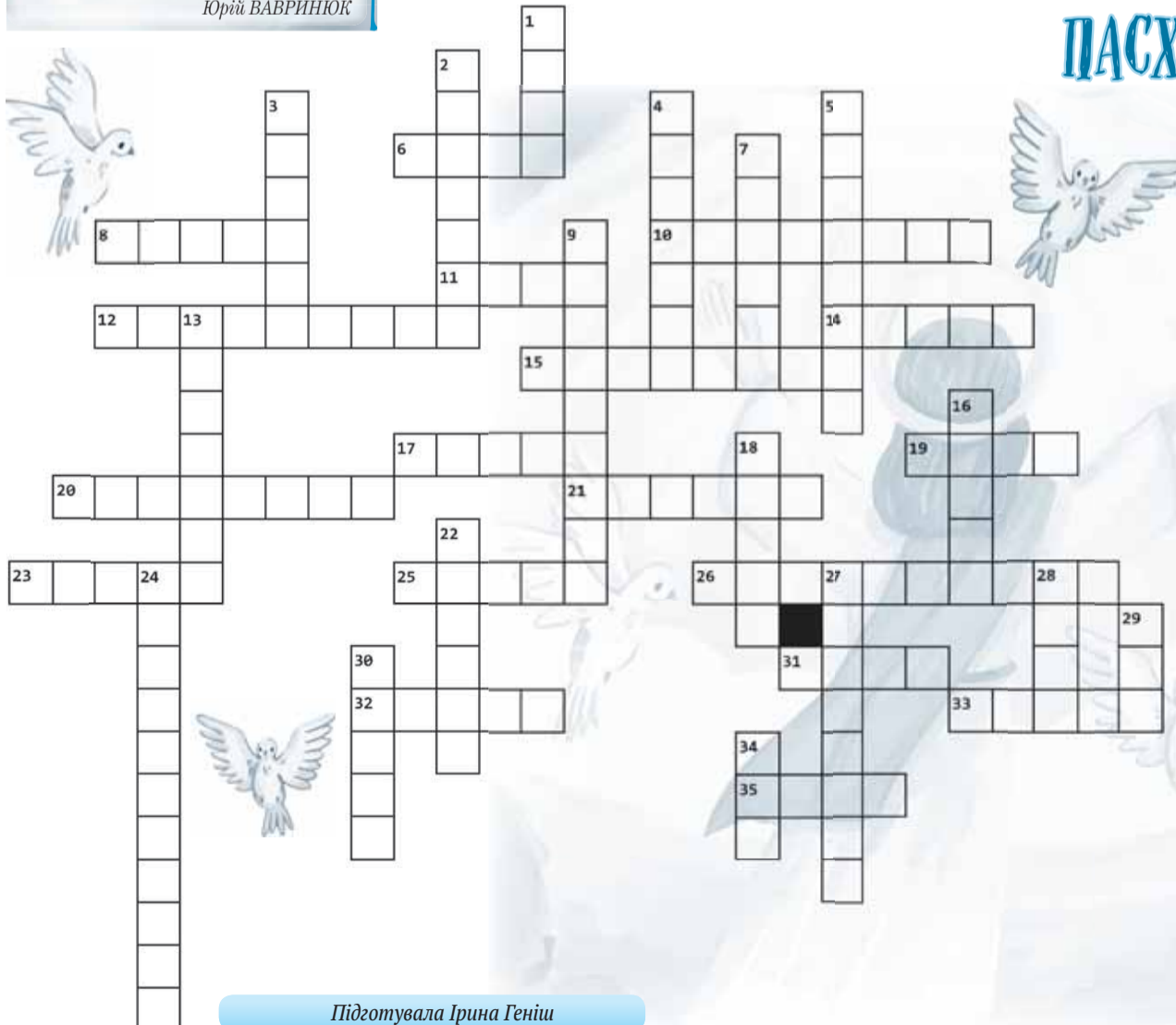
В голові промайнули слова з Євангелія: «Бо Я голодував був — і ви нагодували Мене, прагнув — і ви напоїли Мене... був нагий — і ви

Лука залишився без святкової вечері та в старому, полатаному взутті. Він відчував себе ніяково, йдучи до храму наступного ранку. «Господи, — шепотів він, — я прийшов до Тебе з порожніми руками. Я нічого не зміг Тобі принести».

Але раптом Лука побачив того хлопчика в натовпі — той стояв у нових черевиках, і його обличчя сяяло від щастя.

В ту мить він зрозумів головний урок Євангелія: **Ми служимо Воскреслому Христу тоді, коли служимо іншим.** Його «порожні руки» насправді були повні любові, яку він віддав ближньому. Він зрозумів, що Бог не потребує наших багатств, Йому потрібні наші серця, здатні на милосердя.

ПАСХАЛЬНИЙ КРОСВОРД

ПО ГОРИЗОНТАЛІ

6. Що Ісус ламав під час Таємної вечері
8. Римський правитель, який судив Ісуса
10. За що Юда зрадив Ісуса
11. Символ крові Христа
12. Додаток до імені Марії, учениці Ісуса
14. Хто насміхався з Ісуса
15. Дванадцять найближчих учнів Ісуса
17. Жінка, яка першою побачила воскреслого Ісуса
19. Що пролив Христос за людей
20. Яким був гріб після воскресіння
21. вечерея Остання вечеря Ісуса з учнями
23. Що належить воскреслому Христу
25. Що дає людям воскресіння Ісуса
26. Сад, де Ісус молився перед арештом
31. З чого пили учні на Таємній вечері
32. Коли жінки прийшли до гробу
33. Головне християнське свято Воскресіння
35. Послідовники Ісуса

ПО ВЕРТИКАЛІ

1. Куди поклали тіло Ісуса після смерті
2. Що робив Ісус у саду перед стражданнями
3. Що зробив Ісус за гріхи людей
4. Месія, який помер і воскрес для спасіння людей
5. вінець Що поклали на голову Ісуса
7. Символ перемоги життя над смертю
9. Спосіб страти Ісуса
13. Місце, де був розп'ятий Ісус
16. Що зробив Юда щодо Ісуса
18. Хто сповістив, що Ісус воскрес
22. Що закривало вхід до гробу Ісуса
24. Подія, коли Ісус піднявся з мертвих
27. Що отримують люди через смерть і воскресіння Христа
28. Хто воскрес на третій день після розп'яття?
29. Учень, який зрадив Ісуса
30. На чому був розп'ятий Христос
34. Подія перед розп'яттям

Підготувала Ірина Геніш

«Духовний же розпізнає дійсно все, а сам ніким не розпізнається; бо «хто пізнав розум Господній, щоб вчитися Його?» А ми маємо розум Христовий» (1 Кор. 2:15,16)

Розум Христовий робить нас духовними людьми, які все розпізнають. Слово «розпізнавати» має великий спектр значень (в пер. Огієнка, наприклад, воно перекладено як «судити»). Ось повний спектр значень: розпитувати, розслідувати, досліджувати (піддавати щось ретельному розгляду), вивчати, розбирати, розрізняти, розпізнавати, судити, оцінювати, обговорювати, обмірковувати, обсуджувати.

Погляньмо на той натовп, який зустрічав Ісуса перед Його в'їздом у Єрусалим. У Христа з'явилось багато послідовників. Були часи, коли за Ним ходили натовпи народу. Коли Він в'їжджав у Єрусалим, натовпи викрикували: «Осанна! Благословен Грядущий в ім'я Господнє, Цар Ізраїлів!» (Ів. 12:13). Вони клали під ноги Йому пальмове віття, раділи, співали. Однак через декілька днів цей натовп змінив свою думку. Вони стали кричати: «Розіпни Його». Це мене вражає найбільше в цій історії! Як можна так різко змінювати свою думку, так зраджувати?!

Сьогодні вони захоплюються тобою, а завтра — готові потоптати, розп'ясти. Сподіватися чогось від лю-

Збережи свій розум

дей — дуже невдячна справа. Людям ніколи не догодили.

Оці люди, які вигукували спочатку одне, а потім інше, втратили здатність розпізнавати.

Над цим натовпом починають ідеологічно працювати. Фарисеї запускають меседжі:

1. Христос богохульствує. Хочє зруйнувати храм;
2. Христос підбурює проти влади.
3. Христос забороняє давати податки.

Відбувається закулісна гра. Справжня причина, чому Христа хочуть позбутися —

заздрість. Але розпинають Його начебто з іншої причини. Бо ніхто правдивих мотивів вам не скаже («ми хочемо вбити Христа, бо Він більше людей збирає, ніж ми, фарисеї» — абсурдно звучатиме такий мотив). Ніхто правдивих мотивів не скаже вам і сьогодні.

Нам сьогодні не менш важливо набути розум Христовий і звичку все досліджувати, розрізняти, обмірковувати. Ми живемо в останні часи, і в часи масових технологій. Це сильна зброя, яка буде використана проти людей.

Німецький політичний діяч, райхсміністр народної освіти та пропаганди Німеччини Йозеф Геббельс сказав колись так в часи Другої Світової війни: «Дайте мені засоби масової інформації і я з будь-якого народу зроблю стадо свиней».

Виходячи з храму, в який Ісус славно зайшов, демонструючи Свою владу, Він пішов на гору Єлеонську (Оливну) і сів навпроти храму. Учні Його запитують: «Скажи нам, коли це буде?.. Коли все це повинно здійснитися? Яке буде знамення?» (Мр. 13:4). Свою відповідь Ісус починає не із зна-

мення. «Стережіться, щоб хто не ввів вас в оману» (Мр. 13:5). Це перше, що вас має насторожувати, і від чого ви самі повинні берегтися. Народи повірять у лжемесію; «повстане народ на народ і царство — на царство»; «видасть брат брата на смерть, і батько — дитину, і повстануть діти на батьків і заподіють їм смерть. І будете ненавидними всіма за ім'я Моє» (Мр. 13:8,12). В кожній із цих ознак йдеться не про одну людину, а про народи, про маси. Невже може так статися, що народ повстане на народ? (в історії ми бачили, як князі йшли війнами на народи. Але щоб один народ бажав знищення іншого — це безумство! Це як має бути промитий розум!). «Приїде навіть час, коли всякий, хто убиватиме вас, буде думати, ніби він несе службу Богові» (Ів. 16:2). Перед тим, як це настане, дуже сильно оброблять мізки людей...

Я глибоко переконаний, що ми вступили в еру світових обманів, масових маніпуляцій свідомістю людей. Безліч нових, потужних технологій працюють над тим, щоб формувати громадську думку. Світ до чогось готується. І ми здогадуємось до чого...

Аби прихід на змелю антихриста став реальним, людство має бути підготовлене. В ті дні дияволу вдасться обманути всю землю. Вкінці він відкрито покаже свою сутність. І людство всерівно буде йти за

ним... В Об'явленні показана картина, як мешканці землі радіють і веселяться, бачачи смерть двох пророків. З цього приводу навіть дарунки одне одному посилаються (Об. 11:10). Якесь нездорова ситуація, що тут радісного? В розумах людей відбулися невідворотні зміни... Добровільно приймуть антихриста і його попечатання.

Навіть декілька глобальних подій останніх роки показують, як можна одурманювати народи. Це і пандемія і війна проти України. Виявляється, дуже легко перекопати мільйони, щоб вони чорне називали білим, а зло — добром.

Христос показує причину, по якій люди піддаватимуться маніпуляціям свідомістю: «Це робитимуть, тому що не пізнали ні Отця, ні Мене» (Ів. 16:3). Пізнання Бога збереже наш розум чистим і тверезим, вільним від промивання.

«Духовний же розпізнає дійсно все, а сам ніким не розпізнається; бо «хто пізнав розум Господній, щоб вчитися Його?» А ми маємо розум Христовий» (1 Кор. 2:15,16)

Якщо в твоєму серці Святий Дух, якщо на тобі Божа печатка — в тебе буде розум від Бога. Однак також нам треба все розпізнавати, досліджувати, вивчати, розбирати, оцінювати. Лише тоді ми обминемо участь того натовпу, який кричав «Осанна» і «Розіпни» майже одночасно.

Олександр ГЕНІШ

Справжнє значення Пасхи

Не просто яйця та паски, а перемога над смертю

Закінчення. Початок на стор. 1

Спочатку було так: Ісус із Назарету, якого багато хто вважав пророком, а інші — небезпечним бунтівником, був страчений на хресті. Римська страта — найгірша, найпризливіша, найбезнадійніша. Усе закінчилося. Учні розбіглися, надія померла разом із Ним. Гроб запечатили, варту поставили. Кінець.

А потім — ранок третього дня.

Жінки прийшли до гробу — і не знайшли тіла. Ангел сказав: «Чого шукаєте живого між мертвими? Його тут немає, Він воскрес» (Лк 24:5-6). Пізніше той самий Ісус з'явився учням: говорив з ними, їв разом, дозволяв доторкнутися до ран. Понад п'ятсот людей бачили Його живим після смерті (1 Кор 15:6). Це не було видінням чи галюцинацією — це була реальність, яка перевернула світ.

Але чому це важливо саме сьогодні, через дві тисячі років?

Тому що Воскресіння Ісуса — це не просто історична подія. Це заява Бога про те, що смерть не має останнього слова.

У нашому світі смерть всюди: у новинах, у лікарнях, у розбитих серцях, у страхах перед майбутнім. Ми намагаємося її відкласти, прикрасити, забути. Але вона приходиться. І ми залишаємося з питанням: «А що потім?»

Пасха відповідає: після смерті — не порожнеча. Після смерті — життя.

Ісус не просто воскрес — Він став «первістком серед покійних» (1 Кор 15:20). Тобто першим, хто пройшов через смерть і вийшов переможцем. І Він обіцяє: те саме станеться з усіма, хто Йому довіряє. «Я — воскресіння і життя. Хто вірує в Мене — хоч і помре, буде жити» (Ів 11:25).

Але перемога не автоматична. Її потрібно прийняти.

Біблія говорить, що Бог любить нас настільки, що віддав Сина Свого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, а мав життя вічне (Ів 3:16). Це не про те, щоб стати ідеальним. Це про те, щоб визнати: я не можу сам перемогти смерть і гріх. І довіритися Тому, Хто вже це зробив.

Можливо, цього року, коли ви будете стояти в церкві або за столом з родиною, ви вперше запитаете себе не «Чи гарно я пофарбував писанки?», а «А що, якщо це правда? Що, якщо Ісус справді живий — і хоче бути живим у моєму житті?»

Це питання може змінити все.

Христос воскрес! Воістину воскрес!

Сенс страждань крізь призму Голгофи

Ви стоїте посеред ночі біля вікна, дивитесь на темряву, і в голові крутиться одне й те саме питання: «Чому? Чому саме мені? Чому так боляче? Де Бог, коли все валиться?»

Це питання задавали мільйони — від стародавніх пророків до наших сучасників, які втратили близьких, здоров'я, дім чи надію через війну, хворобу чи зраду. І ось відповідь приходить не з неба в блискавці, а з Голгофи — з місця, де Сам Бог пережив найгірше страждання, яке тільки може бути.

Чому добрий Бог допускає страждання? Це одне з найважчих питань, на яке шукає відповідь кожна людина. Філософи сперечаються тисячоліттями, атеїсти використовують його як аргумент проти Бога, а віруючі часом просто мовчать, бо слів не вистачає. Але Біблія не уникає цього питання. Вона ставить його в центр — на Голгофі.

Ісус Христос, Син Божий, не просто говорив про страждання — Він його пережив. Найглибше, найнесправедливіше, найболючіше. Він був зражений другом, покинутий учнями, осміяний натовпом, побитий, увінчаний терновим вінком, прибитий цвяхами до хреста. Він кричав: «Боже Мій, Боже Мій, нащо Ти Мене покинув?» (Мт 27:46). Це не були слова актора — це був справжній крик людини, яка відчуває повну самотність і біль.

Чому Бог дозволив Своему Сину пройти через це? Бо страждання не є випадковістю чи помилкою. Вони мають сенс — і дуже глибокий.

По-перше, страждання прийшли в світ через гріх. Коли люди відвернулися від Бога, світ зламався: з'явилися хвороби, смерть, війни, зрада (Рим 5:12). Бог не створив біль — але Він допускає його як наслідок нашого вибору. Як батько, який дозволяє дитині власти, щоб вона навчилася ходити обережніше.

По-друге, Бог використовує страждання, щоб наблизити нас до Себе. Біль часто робить те, що спокійне життя не може: змушує зупинитися, задуматися, шукати глибше. Багато хто саме в найтемніші моменти вперше по-справжньому кличе

Бога — і чує відповідь. Як каже апостол Павло: «Ми знаємо, що тим, хто любить Бога, усе сприяє на добро» (Рим 8:28). Навіть біль може стати частиною цього «добра» — очищенням, зростанням, підготовкою до чогось кращого.

По-третє — це найголовніше — Бог не просто «дозволяє» страждання. Він Сам увійшов у нього. На Голгофі Ісус взяв на Себе не тільки наші гріхи, а й наші болі, наші сльози, наші «чому?». Він став «мужем скорбот / знавшим хворобу» (Іс 53:3). Тому тепер, коли ми страждаємо, ми не самотні. Він розуміє. Він поруч. Він плаче разом з нами.

І найважливіше: Голгофа — це не кінець. За хрестом — воскресіння. Страждання Ісуса тривало години, але Його перемога — вічна. Він обіцяє: «У світі зазнаєте скорботи, але будьте відважні: Я

світ переміг!» (Ів 16:33). Тобто біль не матиме останнього слова. Одного дня Бог «витре кожную сльозу з очей їхніх, і не буде вже смерті, ані смутку, ані крику, ані болю вже не буде» (Об 21:4).

Тож сенс страждань — не в тому, щоб пояснити кожен біль (деякі речі ми зрозуміємо тільки на небесах). Сенс — у тому, щоб побачити: Бог не байдужий. Він увійшов у наш біль, щоб вивести нас з нього. Він перетворює хрест на перемогу.

Отже, коли ви будете чути «Христос воскрес!», і згадаєте не тільки радість, а й свій біль, то скажете тихо: «Господи, якщо Ти переміг смерть — допоможи мені пережити цей біль. Покажи, що Ти зі мною. І дай надію, що одного дня все зміниться».

Бо на Голгофі Бог не просто пояснив страждання. Він переміг його.

Олександр КОТОК

Йосип із Ариматеї

«Один чоловік, на ім'я Йосип, який був радником, людина добра й праведна, з юдейського міста Ариматеї, — не пристав до ради та до їхньої справи, бо він очікував Божого Царства» (Лук.23:50,51 — пер. УТТ, Туркочяка)

Рішення розп'яти Христа було прийнято більшістю в Синедріоні. Але Йосип, будучи членом цього Синедріону, не був згідний з таким рішенням і висловив свою незгоду, протест. Лука це зауважує. Злі замісли і справи, з якими ми не згодні, не будуть розцінюватися як наші дії. Ми будемо нести відповідальність лише за свої вчинки і рішення. Але зауважте, що Йосип публічно відокремився від ворогів Христа і не побоювався, прийшов до Пилата, щоб просити за Ісуса. Багато християн сьогодні мовчки погоджуються зі злом, тому ці уроки актуальні. (може в Синедріоні (серед 71 особи) були і ще деякі, які не згодні були з рішенням розп'яти Христа. Але через їхню мовчазливість Писання розглядає їх в групі з тими, які видали Христа на розп'яття). Вірити «в душі» не вийде, твоя позиція має підтверджуватися словами і вчинками.

Йосип йде до Пилата і просить тіло Ісуса, щоб належним чином його поховати. Напевно маючи ресурси, щоб підняти однодумців і силою взяти тіло, він захотів діяти законним і мирним шляхом. Віруючі люди — це люди, які поважають закон і які діють мирними шляхами. Йосип не ховався за іншими, не послав своїх підлеглих, але пішов сам.

Він жертвує своїм заощадженнями і своєю новою гробницею. Він віддає своє. В цьому і є суть служіння — готовність платити ціну. У мене виникають асоціації з тими людьми, які сьогодні служать: везуть допомогу на Схід, приймають біженців. Це ризик і це жертва. Таке служіння вимагає віддачі. Віддати свою домівку для іншого, або свій автомобіль для перевезення є щось подібним до того, що зробив Йосип, віддавши свою гробницю для іншого.

В другій частині вірша ми бачимо причину такої шляхетної поведінки Йосипа: «не пристав до ради та до їхньої справи, бо він очікував Божого Царства». Очікування Божого Царства збереже від багатьох заблуджень, помилки і неприємностей.

Це очевидно. Твоє життя в загальному буде залежати від того, який ти обереш курс, напрям; воно буде залежати від того,

які ти поставиш собі цілі в житті. Відповідно, якщо ти поставиш курс на вічність, на небесне, то в кінцевій перспективі ти опинишся у виграшному положенні. Люди, які очікують можливості десь прославитися, заробити — скоріш за все потраплять в якусь неприємність або в'яжуться в якісь недобрі справи.

Слуги, втративши стан очікування свого пана, розбестилися — зачали «бити товаришів своїх, їсти та пити з п'яницями» (Матв.24:49). Як наслідок, пан визначив їм долю з лицемірами, де плач і скрегіт зубів (Мт.24:51)

Причина, чому в останній час з'являється «із насмішками глузії, що ходитимуть за своїми пожадливістю» (2Петр.3:3) в тому, що вони втратили очікування Божого Царства і приходу Христа. Вони казатимуть: «Де обітниця Його приходу? Бо від того часу, як позасинали наші батьки, усе залишається так від початку творіння» (2Петр.3:4).

Людина, яка сподівається Царства Божого, яка чекає Ісуса, частіше ходитиме на зібрання, читатиме Боже Слово, буде обережна і мудра в своєму поведінні, буде активна в служінні. Навряд чи така людина пристане до якоїсь злої дороги.

Багато що в житті залежить від твого очікування, від того, куди ти направлений і які твої бажання.

«Блаженна людина, яка не ходить на раду нечестивих, і не стоїть на шляху грішних, і не сидить у зборищі злоріких, але в Законі Господнім насолода її і про Закон Його вона розмірковує вдень і вночі!» (Пс.1:1-2)

t.me/genissh_blogspot

Світ стає багатшим, а молодь — нещасною. Чому так відбувається?

Світ стає заможнішим, а технології відкривають неймовірні перспективи. Але дедалі більше людей, особливо молоді, почуваються нещасними. Чому в епоху процвітання ми втрачаємо відчуття задоволення?

Цей парадокс досліджує викладач медичної школи університету Еморі Іра Бедзов у колонці для Psychology Today. Попри безпрецедентний доступ до освіти, медицини та технологій, рівень задоволеності життям знижується. Найгостріше це відчуває покоління Z та молодші міленіали, які скаржаться на брак сенсу в роботі та житті. Старші покоління почуваються краще, але й вони менш щасливі, ніж їхні ровесники десятиліття тому. У 2023 році головний санітарний лікар США навіть назвав самотність епідемією громадського здоров'я.

Чому ж зростання добробуту не робить нас щасливішими?

Пастка нескінченних порівнянь

Раніше люди порівнювали себе з сусідами та знайомими. Соцмережі розширили це коло до безмежності, щодня демонструючи «іде-

альне» життя інфлюенсерів з усього світу. Це створює ілюзію, що власне життя недостатньо яскраве, та провокує тривожність. Відчуття цінності тепер залежить від оцінки незнайомих.

Щастя як вистава

Успіх перетворився на виставу: люди прагнуть не просто пережити моменти, а демонструвати їх. В гонитві за зовнішніми атрибутами (престижна освіта, подорожі, покупки) ми очікуємо автоматичного щастя. Та коли цілі досягнуто, часто настає розчарування: радість виявляється меншою, ніж очікувалося.

Мрія і реальність

Виникає розрив між картинкою успішного життя і буденною реальністю з її рутинною та стресом. Люди забувають, що справжнє щастя народжується не в гучних досягненнях, а в простих речах: роботі, стосунках,

спільних справах, які відповідають внутрішнім цінностям.

Чому заборони не працюють

Заборони на гаджети рідко діють через психологічну реактивність — чим більше забороняють, тим більше хочеться. Важливіше зрозуміти причину «заліпання» в телефони: нудьгу, самотність чи потребу в спілкуванні. Якщо задовольнити ці потреби реальним спілкуванням, поведінка зміниться сама.

Від порівняння — до зв'язку

Головний висновок дослідника простий: соціальне порівняння потрібно замінити соціальним зв'язком. Світ пропонує безпрецедентні можливості, але справжні людські стосунки слабшають. Можливо, вихід у тому, щоб іноді переставати гнатися за новими досягненнями і навчитися цінувати те, що вже маємо.

♦ Тексти із Біблії

Івана, 12 Розділ

¹ Ісус же за шість день до Пасхи прибув до Віфанії, де жив Лазар, що його воскресив Ісус із мертвих.² І для Нього вечерю там справили, а Марта прислуговувала. Був же й Лазар одним із тих, що до столу з ним сіли.³ А Марія взяла літру мира, з найдорожчого наряду пахучого, і намастила Ісусові ноги, і волоссям своїм йому ноги обтерла... І пахощі мира наповнили дім!⁴ І говорить один з його учнів, Юда Іскаріотський, що мав його видати:⁵ Чому мира оцього за триста динарів не продано, та й не роздано вбогим?⁶ А це він сказав не тому, що про вбогих журився, а тому, що був злодій: він мав скриньку на гроші, і крав те, що вкидали.⁷ І промовив Ісус: Позостав її ти, це вона на день похорону заховала Мені...⁸ Бо вбогих ви маєте завжди з собою, а Мене не постійно ви маєте!

⁹ А натовп великий юдеїв довідався, що він там, та й поприходили не з-за Ісуса Самого, але щоб побачити й Лазаря, що його воскресив він із мертвих.¹⁰ А первосвященники змовилися, щоб і Лазареві смерть заповідати,¹¹ бо багато з юдеїв з-за нього відходили, та в Ісуса вірували.

¹² А другого дня, коли безліч народу, що зібрався на свято, прочула, що до Єрусалиму надходить Ісус,¹³ то взяли вони пальмове віття, і вийшли назустріч йому та й кричали: Осанна! Благословенний, хто йде у Господне ім'я! Цар Ізраїлів!¹⁴ Ісус же, знайшовши осли, сів на нього, як написано:

¹⁵ Не бійся, дочко Сіонська!
Ото Цар твій іде,
сидячи на осли молодому!

¹⁶ А учні його спочатку того не зрозуміли були, але, як прославився Ісус, то згадали тоді, що про Нього було так написано, і що цеє вчинили йому.¹⁷ Тоді свідчив народ, який був із ним, що він викликав Лазаря з гробу, і воскресив його з мертвих.¹⁸ Через це й зустрів натовп його, бо почув, що він учинив таке чудо.¹⁹ Фарисеї тоді між собою казали: Ви бачите, що нічого не вдієте: ось пішов увесь світ услід за ним!

²⁰ А між тими, що в свято прийшли поклонитись, були й деякі геллени.²¹ І вони підійшли до Пилипа, що з Віфсаїди Галілейської, і просили його та казали: Ми хочемо, пане, побачити Ісуса.²² Іде Пилип та Андрієві каже, іде Андрій і Пилип та Ісусові розповідають.²³ Ісус же їм відповідає, говорячи: Надійшла година, щоб Син Людський прославивсь.²⁴ Поправді, поправді кажу вам: коли зерно пшеничне, як у землю впаде, не помре, то одне зостається; як умре ж, плід рясний принесе.²⁵ Хто кохає душу свою, той погубить її; хто ж ненавидить душу свою на цім світі, збереже її в вічне життя.²⁶ Як хто служить Мені, хай іде той за Мною, і де Я, там буде й слуга Мій. Як хто служить Мені, того пошанує

Отець.

²⁷ Затривожена зараз душа Моя. І що Я повім? Заступи Мене, Отче, від цієї години! Та на те Я й прийшов на годину оцю...²⁸ Прослав, Отче, ім'я Своє! Залунав тоді голос із неба: І прославив, і знову прославлю!²⁹ А народ, що стояв і почув, говорив: Загреміло! Інші казали: Це Ангол йому говорив!³⁰ Ісус відповів і сказав: Не для Мене цей голос лунав, а для вас.³¹ Тепер суд цьому світові. Князь світу цього буде вигнаний звідси тепер.³² І, як буду піднесенний з землі, то до Себе Я всіх притягну.³³ А він це говорив, щоб зазначити, якою то смертю він має померти.³⁴ А народ відповів йому: Ми чули з Закону, що Христос перебуває повик, то чого ж ти говориш, що Людському Сину потрібно піднесеному бути? Хто такий Цей Син Людський?³⁵ І сказав їм Ісус: Короткий ще час світло з вами. Ходіть, поки маєте світло, щоб вас темрява не обгорнула. А хто в темряві ходить, не знає, куди він іде...³⁶ Аж доки ви маєте світло, то віруйте в світло, щоб синами світла ви стали. Промовивши це, Ісус відійшов, і сховався від них.³⁷ І хоч він стільки чуд перед ними вчинив був, та в Нього вони не вірували,

³⁸ щоб справдилось слово пророка Ісаї, який провіщав:

Хто повірив тому, що ми, Господи, чули,
а Господне рамено кому об'явилось?

³⁹ Тому не могли вони вірити, що знову Ісаїя прорік:

⁴⁰ Засліпив їхні очі,
і скам'янив їхнє серце,
щоб очима не бачили,
ані серцем щоб не зрозуміли,
і не навернулись,
щоб Я їх уздоровив!

⁴¹ Це Ісаї сказав, коли бачив славу його, і про Нього звіщав.⁴² Проте багато-хто навіть із старших у Нього вірували, та не признавалися через фарисеїв, щоб не вигнано їх із синагоги.⁴³ Бо любили вони славу людську більше, аніж славу Богу.

⁴⁴ А Ісус підняв голос, та й промовляв: Хто вірує в Мене, не в Мене він вірує, але в Того, Хто послав Мене.⁴⁵ А хто бачить Мене, той бачить Того, хто послав Мене.⁴⁶ Я, Світло, на світ прийшов, щоб кожен, хто вірує в Мене, у темряві не зоставався.⁴⁷ Коли б же хто слів Моїх слухав та не вірував, Я того не суджу, бо Я не прийшов світ судити, але щоб спасти світ.⁴⁸ Хто цурається Мене, і Моїх слів не приймає, той має для себе суддю: те слово, що Я говорив, останнього дня воно буде судити його!⁴⁹ Бо від Себе Я не говорив, а Отець, що послав Мене, то він Мені заповідь дав, що Я маю казати та що говорити.⁵⁰ І відаю Я, що його ота заповідь то вічне життя. Тож що Я говорю, то так говорю, як Отець Мені розповідав.

13 Розділ

¹ Перед святом же Пасхи Ісус, знаючи, що настала година йому перейти до Отця з цього світу, полюбивши Своїх, що на світі були, до кінця полюбив їх.² Під час же вечері, як диявол уже був укинув у серце синові Симона Юді Іскаріотському, щоб він видав його,³ то Ісус, знаючи те, що Отець віддав все йому в руки, і що від Бога прийшов він, і до Бога відходить,⁴ устає від вечері, і здійсмає одягу, бере рушника й підперізується.⁵ Потому налив він води до мивальниці, та й зачав обмивати ноги учням, і витирати рушником, що ним був підперезаний.⁶ І підходить до Симона Петра, а той каже йому: Ти, Господи, митимеш ноги мені?⁷ Ісус відказав і промовив йому: Що Я роблю, ти не знаєш тепер, але опісля зрозумієш.⁸ Говорить до Нього Петро: Ти повік мені ніг не обмиєш! Ісус відповів йому: Коли Я не вмю тебе, ти не матимеш частки з Мною.⁹ До Нього проказує Симон Петро: Господи, не самі мої ноги, а й руки та голову!¹⁰ Ісус каже йому: Хто обмитий, тільки ноги обмити потребує, бо він чистий увесь. І ви чисті, та не всі.¹¹ Бо він знав Свого зрадника, тому та сказав: Ви чисті не всі.

¹² Коли ж пообмивав їхні ноги, і одягу Свою він надів, засів знову за стіл і промовив до них: Чи знаєте ви, що Я зробив вам?¹³ Ви Мене називаєте: Учителю і Господю, і добре ви кажете, бо Я є.¹⁴ А коли обмив ноги вам Я, Господь і Вчитель, то повинні й ви один одному ноги мивати.¹⁵ Бо то Я вам прикладав дав, щоб і ви те чинили, як Я вам учинив.¹⁶ Поправді, поправді кажу вам: Раб не більший за пана свого, посланець же не більший від того, хто вислав його.¹⁷ Коли знаєте це, то блаженні ви, якщо таке чините!¹⁸ Не про всіх вас кажу. Знаю Я, кого вибрав, але щоб збулося Писання: Хто хліб споживає за Мною, підняв той на Мене п'яту свою!¹⁹ Уже тепер вам кажу, перше ніж те настане, щоб як станеться, ви вірували, що то Я.²⁰ Поправді, поправді кажу вам: Хто приймає Мого посланця, той приймає Мене; хто ж приймає Мене, той приймає Того, Хто послав Мене!

²¹ Промовивши це, затривожився духом Ісус, і освідчив, говорячи: Поправді, поправді кажу вам, що один із вас видасть Мене!...²² І озиралися учні один на одного, непевними бувши, про кого він каже.²³ При столі, при Ісусовим лоні, був один з його учнів, якого любив Ісус.²⁴ От цьому кивнув Симон Петро та й шепнув: Запитай, хто б то був, що про нього він каже?²⁵ І, пригорнувшись до лоня Ісусового, той говорить до Нього: Хто це, Господи?²⁶ Ісус же відказує: Це той, кому, умочивши, подам Я куска. І, умочивши куска, подав синові Симона, Юді Іскаріотському!...²⁷ За тим же куском тоді в нього ввійшов сатана. А Ісус йому каже: Що ти робиш роби швидше...²⁸ Але жаден із тих, хто був при столі, того не зрозумів, до чого сказав він йому.²⁹ А тому, що тримав Юда скриньку на гроші, то деякі думали, ніби каже до нього Ісус: Купи, що потрібно на свято для нас, або щоб вбогим подав що.³⁰ А той, узявши кусок хліба, зараз вийшов. Була ж ніч.

³¹ Тоді, як він вийшов, промовляє Ісус: Тепер ось прославився Син Людський, і в Ньому прославився Бог.³² Коли в Ньому прославився Бог, то і його Бог прославить у Собі, і зараз прославить його!³³ Мої дітвонки, не довго вже бути Мені з вами! Ви шукати Мене будете, але як сказав Я юдеям: Куди Я йду, туди ви прибути не можете, те й вам говорю Я тепер.³⁴ Нову заповідь Я вам даю: Любіть один одного! Як Я вас полюбив, так любіть один одного й ви!³⁵ По тому пізнають усі, що ви учні Мої, як будете мати любов між собою.

³⁶ А Симон Петро йому каже: Куди, Господи, ідеш ти? Ісус відповів: Куди Я йду, туди ти тепер іти за Мною не можеш, але потім ти підеш за Мною.³⁷ Говорить до Нього Петро: Чому, Господи, іти за Тобою тепер я не можу? За Тебе я душу свою покладу!³⁸ Ісус відповідає: За Мене покладеш ти душу свою? Поправді, поправді кажу я тобі: Півень не заспіває, як ти тричі зречешся Мене...

Шановні брати та сестри! ПРОДОВЖУЄЯ ПЕРЕДПЛАТА НА ГАЗЕТУ ЗА ВІРУ ЄВАНГЕЛЬСЬКУ

В матеріалах нашої газети ми надаємо інформацію про життя нашого братерства, повідомляємо останні новини, що стосуються життя християн та висвітлюємо цікаві матеріали різної християнської тематики, зміст яких веде читачів до пізнання Божої Правди.

Вартість підписки одного примірника становить 250 грн. на 2026 р. (при замовленні більше 5 примірників вартість підписки одного примірника 150 грн. за рік)

Рекомендуємо замовляти газети від 250 шт. Ціна однієї упаковки в такому випадку — 500 грн. (в упаковці 250 шт.).

Таким чином ваша помісна церква зможе ще й прийняти участь в євангелізації. Оплату можна здійснювати помісячно або наперед за рік.

Якщо ви не маєте можливості внести пожертвування, але у вас є бажання отримувати нашу газету, — просимо повідомити нас за телефоном: +38 (093) 724 82 25 (Viber) або +38 (068) 48 408 15 — Олександр. Ми з радістю постарасямося вам допомогти, оскільки зацікавлені, щоб кожна людина зростала у пізнанні Духовних істин та отримувала практичні поради на нелегке повсякденне життя!

Чекаємо позитивної інформації!

Наша адреса: м. Рівне вул. Василя Червонія (Гагаріна), 32-а, 33022

Газета «За віру євангельську» виходить кожного місяця за рахунок добровільних пожертвувань (у зв'язку з нестабільною ситуацією в країні кількість випусків в рік фактично може бути меншою).

Ваш внесок допоможе розповсюдженню Благі весті серед тих, хто не знає Бога.

НЕ ПРОПУСТИТЬ МОЖЛИВІСТЬ СТАТИ СПІВУЧАНИКОМ БЛАГОВІСНИЦЬКОГО СЛУЖІННЯ!

Пожертвування можете надіслати на картку Приватбанку:

4149 4990 8304 1960 — Олександр (в призначенні платежу прохання зазначити «на газету» та власні ініціали, після чого повідомте проплатіж за вказаними вище номерами)

Відвідайте сайт Рівненського обласного об'єднання УЦХВЕ

Рівненське обласне об'єднання УЦХВЕ має офіційний сайт, який слугує своєрідною візитівкою об'єднання. На сайті можна ознайомитися із історією, структурою Об'єднання, основною діяльністю, служителями, рішеннями, а головне — актуальними новинами життя братерства.

Сайт має три версії: десктопну, планшетну та мобільну. Функціонал ресурсу розширюється, розроблюються різні бази даних. На даний час на сайті є можливість переглядати актуальні новини за різними категоріями (новини світу, України, Рівненщини) та відділами (мі-

сіонерського, молодіжного, освіти, благовісти, добродійності та ін.). У розділі «Про нас» читачі мають змогу ознайомитися з віровченням Церкви, історичною довідкою братерства, складом обласної ради). У розділі «Медіа» доступні електронні версії газети «За віру Євангельську», відео, інтерв'ю, блоги служителів, перелік християнських ресурсів та церков, в яких

здійснюються трансляції богослужінь. Також реалізована можливість пошуку адрес церков, їх місцезнаходження на карті, контактів служителів.

Адреса сайту: https://chve.rv.ua/

ЗАПРОШУЄМО ВАС ВІДВІДАТИ ЗІБРАННЯ

Християн Віри Євангельської у Рівненській області, які відбуваються щонеділі о 10:00

Березнівський р-н:

- м. Березне, вул. Київська, 22а
с. Кам'янка, вул. Кузнєцова, 32;
с. Вітковичі, вул. Подільська, 19-А;
с. Яринівка, вул. Першотравнева, 5;
с. Велика Купля, вул. Зелена, 5;
с. Тишиця, вул. Шкільна, 1-А;
с. Малинськ, вул. Залізнична, 24;
с. Поляни, вул. Молодіжна, 2А;
с. Орлівка, вул. Незалежності, 45;

Володимирецький р-н:

- с. Нова Рафалівка, вул. Партизанська, 9;
м. Вараш, м-н Північний-1, 1. Церква «Благодать». Неділя о 10:00; 13:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
с. Великий Жолудськ, вул. Шевченка, 71;
с. Довговоля, вул. 40-річчя Перемоги, 43-А;
с. Великий Жолудськ, вул. М. Молочко, 2;
с. Малий Жолудськ, вул. 17 вересня, 21
с. Сопачів, вул. Гузоватого, 12А;
с. Кідри, вул. Поліська, 25-А;
с. Полиці, вул. Шкільна, 4;
с. Берестівка, вул. Вишнева, 1;
с. Бишляк, вул. 17 вересня, 3;
с. Великі, вул. Шевченка, 51;
с. Сварині, вул. Незалежності, 90;
с. Ромейки, вул. Садова, 22;
с. Мульчиці, вул. Шевченка, 17;
с. Луко, вул. Шевченка, 1А;
с. Чапка, вул. Центральна, 2А;
с. Новаки, вул. Вишнева, 2;
с. Собіщиці, вул. Центральна, 11А;
с. Половлі, вул. Л. Українці;
с. Антонівка, вул. Партизанська, 5;
с. Воронки, вул. Шевченка, 22;
с. Жовчині, вул. Нова;
с. Великі Цеппевичі, вул. Л. Українці, 71;
с. Острів, вул. В. Васковця;
с. Щоків, вул. Лісна, 14;
с. Малі Телковичі, вул. Шкільна, 20;
с. Городець, вул. Садова, 1а;
с. Великі Телковичі, вул. Центральна, 102;
с. Каноничі, вул. Калініна, 45;
с. Більська Воля;
с. Діброва;
с. Лозки, вул. Набережна, 49а;
с. Любихи, вул. Вишнева, 19;
с. Заболоття.

Гоцанський р-н:

- с. Іллін, вул. Млинська, 25;
с. Гоща, пр. Пекарський, 10. Неділя о 11:00, середа о 18:00;
с. Бугрині, Б. Хмельницького, 19;
с. Угільці, вул. Шкільна, 3;
с. Вільгір, вул. Набережна, 15;
с. Вітків, вул. Набережна, 9;
с. Воскодави, вул. Молодіжна, 46;
с. Новоставці, вул. Фестивальна, 1;
с. Томахів, вул. Мирна, 25А;
с. Терентіїв, вул. Центральна;
с. Бабин, вул. Заводська, 1а;
с. Подоліани, вул. Шевченка;
с. Дружне, вул. І. Франка, 80;
с. Пустомити, вул. Л. Українці, 107;
с. Тучин;

- с. Липки, вул. Івана Шишки, 10;
с. Вовкошів;
с. Андрусіїв;
с. Федорівка, вул. Молодіжна, 14;
с. Чудинця, вул. Перемоги, 44;
с. Синів, вул. Зелена, 15;
с. Колесники;
с. Воронів;
с. Андрусіїв (місіонерська станція).

Демидівський р-н:

- с.т. Демидівка, вул. Богдана Хмельницького, 3;
с. Берестечко, вул. Надтирна, 9. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 18:00;
с. Вербень, вул. Зелена, 32. Неділя о 10:00.
с. Вовковий, вул. Грушевського, 129. Неділя о 10:00, вівторок та п'ятниця о 18:00;
с. Рудка, вул. Садова, 9;
с. Княгинин, с. Ільбибоки, с. Лопавше (місіонерські станції).

Дубенський р-н:

- м. Дубно, вул. Пилипа Орлика, 19 (р-н залізничного вокзалу). Неділя о 10:00 та 17:00, середа та четвер о 19:00;
с. Повча, вул. Андріянова 7. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 17:00;
с. Майдан, вул. Першотравнева 3А. Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
с. Молодаво Перше, вул. Перемоги, 115А. Неділя о 10:00 та 17:00, середа та п'ятниця о 20:00;
с. Стівець, вул. Шевченка. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
с. Верба, вул. Грушевського, 13а. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
с. Варковичі, пров. Травневий, 1;
с. Копани, вул. 1 Травня, 37;
с. Заруддя, вул. Шевченка, 11а;
с. Стара Носовиця, вул. Кременецька, 78а;
с. Панталія;
с. Стара Миколаївка, вул. Л. Українці, 70;
с. Мирогоща, пр. Патолічева, 2;
с. Мильча, вул. Глибока, 2. Неділя о 10:00 та 17:00 та п'ятниця о 17:00;
с. Підбруси́нь, вул. Першотравнева, 7;
с. Озеряни, вул. Шевченка, 87.

Дубровицький р-н:

- м. Дубровиця, вул. Воробинська, 68;
с. Осова, вул. Незалежності-3;
с. Будимля, вул. Незалежності;
с. Переброди, вул. Зарічна, 58;
с. Селець, вул. 17 Вересня, 59
с. Колки, вул. Центральна, 93;
с. Людичі, вул. Лісова, 8;
с. Нивецьк, вул. Шкільна, 8;
с. Грицьки, вул. Івана Франка;
с. Підлісне, вул. Нова;
с. Висоцьк, вул. Містечкова, 33;
с. Жадень, вул. Центральна, 176;
с. Милич;
с. Бродець, вул. Набережна, 17;
с. Лютинськ, вул. Молодіжна, 38;
с. Заслущя, вул. Л. Яцут, 17;

- с. Литвиця, с. Крупове (місіонерські станції).

Зарічненський р-н:

- с. Новоріччя, вул. Центральна, 12;
с.т. Зарічне, вул. Боричевського, 17;
с. Серники, вул. Партизанська, 40;
с. Кухітська Воля, вул. Л. Українці, 104;
с. Морочне, вул. Центральна, 121;
с. Кухче, вул. Березова, 2;
с. Річиця, вул. Соборна, 28;
с. Прикладники, с. Вовчиці, с. Дібрівські;
с. Локниця, вул. Центральна, 195;
с. Мутвиця, вул. Центральна, 18;
с. Неньковичі, с. Привітківка;
с. Млинок, вул. Центральна, 68;
с. Борове, вул. Довга, 4.

Здолбунівський р-н:

- с. Глинськ, вул. Дубенщина, 6;
с. Цурків, вул. Б. Хмельницького;
с. Мізоч, вул. Липки, 7;
с. Гільча, вул. Чеська, 97;
с. Здолбунів, вул. Зелена, 6г;
с. Ступно, вул. Бокова, 2;
с. Новомильськ, вул. Центральна, 73-а;
с. П'ятигори, вул. Грушевського, 11;
с. Зтовбиця, вул. Мартинівка, 89 а;
с. Білашів;
с. Нова Мощаниця, вул. Ялисий, 2;
с. Будараж (місіонерська станція).

Корецький р-н:

- м. Корець, вул. Київська, 226а
с. Користь. Неділя о 19:00, Субота о 11:00 (дитяче служіння);
с. Великі Межиричі, вул. Шевченка, 47;
с. Невіркив, с. Жорнівка;
с. Головиця, с. Крилів, с. Бриків, с. Сапожині (місіонерські станції).

Костопільський р-н:

- м. Костопіль, вул. Сидорова, 5-Б;
с. Головин, вул. Базальтська, 12. Неділя о 10:00, вівторок о 19:00;
с. Іваничі, вул. Весняна, 3. Неділя о 17:00;
с. Берестовець, вул. Центральна, 36. Середа о 19:00.
с. Звездівка
с. Перетоки, вул. Соборна, 18
с. Соломка, вул. Костопільська, 6 А
с. Яполоть, вул. Лісова, 2-а
с. Злазне, вул. Тиха, 17
с. Глажева
с. Збуж, вул. Лугова, 1-а
с. Великий Мидськ, вул. Центральна, 92;
с. Бичаль
с. Тростянець, вул. Першотравнева, 35а
с. Корчин
с. Деражне, вул. Шевченка, 51 В
с. Дюсин, вул. Ніла Хасевича, 16
с. Постійне, вул. Гайдуки, 38
с. Гута, вул. Бугейська, 25-А
с. Малий Стидин
с. Пісків, вул. Шевченка, 39

Млинівський р-н:

- с. Борбин, вул. Відродження, 20;
с.т. Млинів, вул. Пушкіна, 4;
с. Смородва, вул. Острів, 7;
с. Підлозіці, вул. Незалежності, 31;
с. Довгошів, вул. Ровенка, 3;

- с. Острожець, вул. Тиха, 15;
с. Тушебин, вул. Шкільна, 43;
с. Пітушків, вул. Шкільна, 22;
с. Ярославичі;
с. Угідці, вул. Центральна, 7;
с. Бокійма, вул. Л. Українці, 37;
с. Малин, Радянська, 12 А;
с. Свнців, вул. Визволення;
с. Підбруси́нь;
с. Хорупань, вул. Шкільна, буд. 29;
с. Владиславівка, с. Береги, с. Підгайці (місіонерські станції);
с. Терешів, с. Городниця (проводяться зібрання).

Острозький р-н:

- м. Острог, пр. Садовий, 5;
с. Розваж, вул. 17 вересня, 3;
с. Могиляни, вул. Шевченка, 15

- с. Оженин, вул.Кринична, 7
с. Українка, Заводська, 14
с. Сіянци, вул. Ватутіна, 20
с. Стадники, вул. Л. Українці, 2
с. Країв, с. Хорів, с. Кураж, с. Теремне, с. Мощаниця
с. Грем'яче, вул. Центральна, 70
с. Бродівське, вул. Б. Хмельницького, 117
с. Вельбіно, вул. Героїв майдану, 40-а
с. Почапки, вул. Молодіжна, 5-А
с. Тесів, вул. Ватутіна, 8
с. Волосківці, вул. Буденного, 33
с. Бухарів

Радивилівський р-н:

- м. Радивилів, вул. Грушевського, 91;
с. Батьків, вул. Почаївська, 59. Неділя о 10:00 та 17:00, середа о 18:00.
с. Зарічне, с. Пляшева
с. Гай-Ситенські, вул. Маркелова, 111
с. Боратин, вул. Набережна
с. Перенятин, вул. Почаївська, 22
с. Стоянівка, вул. 17 Вересня, 6
с. Підзамче
с. Копані, вул. Зелена, 3
с. Теслув, вул. Шевченка, 3
с. Хотин, вул. Джерельна, 10
с. Іванівка (місіонерські станції)

Рівненський р-н:

- м. Рівне, вул. К. Литвина, 2 — церква «Святої Трійці». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
м. Рівне, вул. Тиннівська, 63 — церква «Христа Спасителя». Неділя о 10:00 та 18:00, середа о 19:00;
м. Рівне, вул. Уласа Самчука, 32а — церква «Молодіжна»;
м. Рівне, вул. Королюва, 3 — церква «Божого Спасіння». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
м. Рівне, вул. Плужника, 3 — церква «Світланка Зоря»;
с.т. Клевань, вул. Королюва, 1. Неділя о 10:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
с. Біла Криниця, вул. Грушевського, 1А;
с. Корнин, вул. Польова, 2;
с. Олександрія, вул. 1 Травня, 22;
с. Бармаки, вул. Центральна, 3;
с. Великий Житині, вул. Рівненська, 42-г;
с. Грушвиця, вул. Шкільна, 2;

Дорогі читачі! Ви можете підтримати наше служіння, пожертвавши будь-яку суму.

QR codes and bank information for PrivatBank and Monobank. PrivatBank card: 5168 7521 0046 9512. Monobank card: 5375 4112 1492 2721.

- с. Городище, вул. Рівненська, 72;
с. Голишів, вул. Молодіжна, 10;
с. Дерев'яне, вул. Є. Наумець, 54;
с. Новокуків (скра) вул. Л. Українці, 11-а;
с. М. Шпаків, вул. Шевченка, 42-А;
с. Зоря, вул. Орловського, 6;
с. Оржів, вул. Центральна, 34;
с. Нова Українка, вул. Приходька, 36;
м. Рівне, проспект Миру, 7а — Церква «Добрий Самарянин»;
с. Макотери, вул. Козацька, 38-а;
с. Зозів, вул. Вишнева, 20;
с. Великий Олексин, вул. Весняна, 53;
с. Углище, вул. Річна, 20;
с. Шубків, с. Верхівськ, с. Рокитняг-2 (місіонерські станції).
Рокитнягський р-н:
с.т. Рокитне, вул. Приходька, 2;
с. Карпилівка, вул. Княгині Ольги, 13;
с. Березово, вул. Кузнєцова, 13;
с. Старе село, вул. Зарічна, 2;
с. Томашгород, вул. Привокзальна, 19-а;
с. Познань, с. Глинне;
с. Переходиці, вул. Партизанська, 7;
с. Обсіч, вул. Пуделівська, 110;
с. Залав'я, вул. Шкільна, 7;
с. Дубно, вул. Шкільна, 7;
с. Блажове, вул. Молодіжна, 11;
с. Кам'яне, вул. Центральна, 79;
с. Рокитно, вул. Лайоша Гавро, 2-А;
с. Хміль, Шкільна, 6;
с. Купель, вул. Тарасенка, 19;
с. Вежиця, вул. Скумая, 4;
с. Остки, вул. Молодіжна, 6;
с. Заболоття, вул. Соборна;
с. Масевичі, вул. Центральна, 84;
с. Нетреба, вул. Центральна, 1;
с. Грабуш, вул. Незалежності;
с. Більськ, вул. Пасічна, 2;
с. Карпилівка, вул. Спортивна, 9а;
с. Дроздині, вул. Нова, 5а;
с. Кисоричі, вул. Центральна, 100;
с. Березово, вул. Соборна;
с. Єльне, вул. Ковпака;
с. Білівіж (місіонерська станція).
Сарненський р-н:
м. Сарни, вул. Ковельська, 104а — церк-